

Glasilo za kamniški okraj. Izdaja konzorcij (Iv. Martelanc). Odgovor. urednik Jože Godina, Domžale-Groblje. Tiska Misijonska tiskarna (za tiskarno Jože Godina). - Izhaja dvakrat na mesec. Posamezna številka stane 50 par. - Letna naročnina 12.— din. Cena inseratov po dogovoru.

Navada, da prinašajo listi ob prehodu iz starega v novo leto obračunske preglede za ugašajoče staro in proračunske za porajajoče se novo leto je zanimiva in predvsem koristna. Seveda ni mogoče pri tem iti v podrobnosti, čeprav bi bilo jako poučno in nič manj zanimivo. Če se naj v Našem listu ozremo v tem smislu na leto 1937 v kamniškem okraju, se iz množice versko-kulturnih dogodkov pokažejo zlasti trije vrhovi: misijonski kongres v misijonsko razstavo v Grobljah od 13. do 20. junija, prosvetni tabor v Mengšu (25. julija) in prosvetni tabor v Moravčah (29. avgusta).

Misijonski kongres je bil splošna slovenska prireditev za celo Slovenijo, zato je umevno, da je po svojem obsegu bil največji izmed prireditev v kamniškem okraju. Svoj namen, poživiti zanimanje za misijonsko delo sv. Cerkve, je dosegel v odlični meri.

Tudi tabora v Mengšu in v Moravčah sta močno razgibala naš okraj. Poleg teh se je mladina iz prosvetnih društev udeležila še taborov izven našega okraja: tabora mož in fantov v Celju, ter prosvetnega tabora v Trnovem v Ljubljani in v Kranju. Celjski tabor je imeniten tudi radi tega, ker so si vodiški fantje na njem pri telovadnih tekmah osvojili pokal.

Poleg vrste dobrih sadov teh taborov, je omeniti nevarnost, da se ne bi to »taborjenje« izmaličilo v neko »vandranje«. Sicer tega letos še ni bilo opaziti, toda nevarnost za stranpota je v prepogostih takih prireditvah gotovo dana. Številnost letošnjih prireditev (prosvetnih) je umevna zlasti radi tega, ker je bilo treba dati duška osvobojeni naši prosveti, ki jo je prejšnja oblast nameravala zatreti. Za bodočo bo pa treba strogo upoštevati stroga navodila (sklepe) centrale fantovskih odsekov glede prireditev. Število prireditev bo omejeno in redoma stanovsko ločeno. Pomagajmo centrali pri izvajanju teh določil in smemo pričakovati od bodočih tovrstnih slavnosti še več sadov.

V prihodnjem letu bosta za celo Slovenijo in torej tudi za naš okraj važna zlasti dva dogodka: Velika mladinska prireditev na Stadionu v Ljubljani v dnevih od 26.—29. junija in mednarodni evharistični kongres v Budimpešti zadnje dneve meseca maja.

Velike naše prireditve v Ljubljani so več ali manj odvisne od Ljubljane in njene okolice. V to okolico spada tudi naš okraj. Na kamniški okraj v Ljubljani vedno računajo. Tu najdejo sodelavce pri pripravah in od tu pride radi dobrih prometnih zvez in bližine veliko udeležencev, ki znatno pripomorejo k zunanjemu uspehu. Naj bi se ta častna tradicija izkazala tudi pri letošnji stadionski prireditvi, pri

Ali kaj mislimo na to?

Z vsem sijajem praznuje sv. Cerkev praznik razglasenja Gospodovega. Bog je na jasn način pokazal, ko je ležal Odrešenik še v jaslicah, da je prišel Zveličar za vse ljudi na svet. Kakor je na čudežen način poklical v božični noči pastirje, zastopnike judovskega ljudstva k jaslicam, tako je kmalu potem po čudežni zvezdi poklical prve zastopnike poganov, modre z Vzhoda, kajti po božji volji ni nobeno drugo ime pod nebom dano ljudem, da bi se mogli v njem zveličati.

Toda ali je danes Kristus v resnici razglašen, oznanjen vsemu svetu? Kdor bi ne poznal dejstev, bi mislil, da danes po 1937 letih pač ne more biti na svetu človeka, ki bi ne poznal Kristusa, saj je zato prišel, da se razodene slehernemu človeku. Toda, koliko jih je še, ki še niso doživeli svojega »božiča« in svojega »razglasenja«, ki ne po lastni krivdi ne poznajo onega, ki se je pred 1937 leti tudi zanje rodil! Zakaj tako? Če je Kristus prišel za vse ljudi na svet, čemu se ni vsem razodel, kot se je pastirjem in modrim? Zakaj ne razsvetli sam vsakega človeka in ga pouči? Ne vemo, to je božja skrivnost. Bog je zamislil drugačen načrt. Bog hoče, da mi kristjani sami razglasimo Kristusa in njegov nauk tistim, ki ga še ne poznajo. Hotel je, da postane vsak kristjan apostol in misijonar, kot so bili apostoli in misijonarji pastirji in modri, ko so se vrnili od jaslic.

Svet mora spoznati Kristusa, zato mi moramo biti misijonarji. Ni to samo dobro delo, ki ga lahko opraviš ali ne, ampak dolžnost. Mi smo odgovorni, da spoznajo vsi ljudje Kristusa. Če pa nam je naložena dolžnost in odgovornost, je naša

slovenski olimpijadi, kakor je nekdo dobro označil te slovesnosti.

Mednarodni evh. kongres v Budimpešti je splošna zadeva vseh katoličanov, toda radi bližine bo za nas gotovo posebno važen. Ob pripravah in ob kongresu samem bomo obudili spomine na naš kongres leta 1935 in obnovili sklepe ter obljube, ki smo jih takrat napravili evharističnemu Kralju. — Zeleti bi bilo, da bi se tega kongresa tudi iz naših krajev udeležili. Pretekla bodo skoro gotovo desetletja, preden se bo spet vršil tak kongres v naši bližini. V Budimpešto je približno tako daleč kot na Dunaj in so železniške zveze jako dobre. (Med Pragerskim in Budimpešto vozijo direktni brzi vlaki). Gotovo bodo za to priliko odrejene znatne vozne olajšave.

Izrabimo v blagor našega kraja in naših ljudi tudi leto 1938 in prosimo Boga, naj naša prizadevanja obilo blagoslovi.

krivda v veliki meri, če danes po 1937 letih še 1300 milijonov ljudi ne pozna Kristusa. Večkrat s ponosom omenjamo, koliko ljudi je pridobila sv. Cerkev za Kristusa. Res mnogo jih je, toda če bi se mi kristjani bolj zavedali svoje misijonske dolžnosti, bi jih najmanj še enkrat več. Božični praznik in praznik razglasenja nam morata biti praznika kesanja; po naši krivdi se tolikim in tolikim Kristus ni razglasil. Zavedajmo se, da krivda nosi s seboj tudi kazen. Kdor skrbi samo zase, ni koristen član sv. Cerkve, ne rodi pravih sadov, je torej nerodovitno drevo, o katerem pravi Kristus, da bo posekano in v ogenjvrženo. Sv. Pavel se je dobro zavedal, da misijonska dolžnost ni ena zanj, ko je vzkliknil: Gorje mi, če evangelija ne bi poznal! To gorje tudi nam če bomo po svojih močeh delali za širjenje kraljestva Kristusovega, to gorje tudi krščanskim družinam, katere nimajo smisla za misijonsko dolžnost, to gorje tudi narodu, če se ne zaveda, kakšne dolžnosti ima v sv. Cerkvi! Drevo, ki ne rodi sadu, bo posekano. Zgodovina kaže, da pride prej ali slej božja sodba nad take sebične narode, ki nimajo smisla za misijonsko delo sv. Cerkve.

Mi smo tako srečni, da nas je Bog že v nežni mladosti poklical kot betlehemske pastirje k jaslicam, kot modrim nam je že v prvih trenutkih življenja prižgal zvezdo prave vere Pomislimo, kako nesrečni bi bili, če bi se rodili v kaki zapuščeni koči sredi Afrike ali Azije. Ali ni prav, da se za to veliko milost zahvalimo Bogu na ta način, da posredujemo pravo vero tistim, ki je še poznajo?

Modri so poklonili novorojenemu Odrešeniku zlata, kadila in mire. Storimo isto tudi mi: Darujmo Mu zlata, to je, denarja, kadila, to je, molitev, mire, to je, žrtev. Ne potrebuje tega zase, pač pa potrebujejo tega misijoni.

Misijonsko delo nujno potrebuje denarne pomoči. Res je stiska za denar, a kak dinar se bo še vedno dobil in ta bo boljše porabljen kot 100 drugih. Družba za širjenje vere je nabrala v 100 letih okrog 4 milijarde dinarjev. S tem denarjem je dosegla več kot vsi milijardni vojni proračuni: pridobila je okrog 20 milijonov duš.

Še uspešnejša je molitev. Brez denarja bi šlo misijonsko delo vsaj za silo naprej, brez molitve nemogoče. Pri vsaki molitvi misli tudi na misijone. Kdor misli samo nase pri molitvi, ne more biti uslišan.

Danes je na svetu malo idealizma. Vse drvi za uživanjem. Duh časa je to. Gorje kristjanu, če zaide na tako pot! Zanimanje za misijone je najboljšo sredstvo proti sebičnosti.

Dr. J. Gr.

Razgledišče

Mekinje

Fantovski odsek v Mekinjah je imel kot novo samostojno društvo 24. 10. v »Društvenem domu« ustanovni občni zbor. Odzvalo se je precej fantov in tudi nekaj mož, ki so si izvolili odbor Fantovskega odseka. Ker je odsek že prej obstajal kot odsek Prosvetnega društva, je bilo na tem občnem zboru podano tudi poročilo o letošnjem delu Fantov. odseka iz katerega je bilo razvidno, da je isti prav pridno deloval. Uprizoril je lepo uspelo igro »Luč z gora«; udeležil se je okrožnih tekem, kjer je zasedel tretje mesto. Pod vodstvom svojega duhovnega vodja g. župnika V. Čadeža so fantje imeli 18 fantovskih večerov, kjer so dobili precej potrebne izobrazbe. Za telovadbo je odsek tudi nabavil potrebno telovadno orodje. Zadnje nedeljo v novembru t. j. 28. nov. pa priredi F. O. skupaj z dekliškim odsekom akademijo z zanimivim sporedom. Sedaj, ko smo samostojno društvo, bomo delali še z večjo vneto za blagor naše domovine in katoliške prosvete. Bog živi! — Župnija je 7. nov. slovesno praznovala 150-letnico svojega obstoja. Vsa slovesnost je potekla v splošno zadovoljnost. Posebno pozornost so pri slavnostnem govoru vzbudili zgodovinski podatki o fari od ustanovitve l. 1787 do danes. Iz tega govora je bilo vvsaj v glavnih obrisih mogoče spoznati obsežna dela, ki so se izvršila pri župni cerkvi v tej dolgi dobi. In sedaj po vseh teh delih čaka cerkev še na eno večje delo, ki se bo izpeljalo prihodnje leto: notranje prenovljenje vse cerkve, za kateri namen župljani že pridno zbirajo svoje darove. Omenjena slavnost pa je gotovo poživila ljubezen do domače hiše božje, in dvignila zavest: verniki ene župnije so kakor otroci ene velike družine, ki naj jih družijo vez iskrene ljubezni.

Homec

Izredno zdravo in blagoslovljeno je bilo za nas preteklo leto. Rojenih je bilo 40 otrok, 25 dečkov in 15 deklic. Umrlo je samo — 9 oseb, in še od teh dva tuja. Porok je bilo 16.

Za misijone so nabrale žene lepo vsoto 700 din, ki smo jih poslali za Družbo za širjenje vere.

Duhovno življenje se je poživilo posebno ob birmi, ko so tudi odrasli v velikem številu pristopili k mizi Gospodovi, ker je bil ravno 1. petek v maju. Na rožnicensko nedeljo, ko obhajamo na Homecu glavni, slovesni shod bratovščine sv. rožnega venca, pa so bili skoro vsi farani pri sv. obhajilu. Spovedovali so štirje spovedniki.

Za Baragovo semenišče smo začeli nabirati prispevke oktobra. Župnik in eden izmed cerkv. ključarjev sta obiskala vse družine v župniji. Večinoma so povsod radi darovali po 2 Din od osebe.

Mladinsko pobožnost smo imeli na Božič. Zjutraj skupno sv. obhajilo Mar. vrtca, med sv. mašo so šolarji glasno molili sv. rožnicenski venec in molitve pri glavnih delih sv. maše, pop. pa je mladina lepo naprej pela litanije Matere božje, vsa cerkev je pa odpevala lepe božične odpeve.

Kat. prosvetno društvo je priredilo otvorno predstavo kot proslavo 20-letnice

Krekove smrti. Na sporedu je bilo petje, deklamacije, recitacije, govor in igra »Tri sestere«, spisal dr. Jan. Ev. Krek.

Šola, ki smo jo začeli graditi v jeseni, je že pod streho. To bo krasna moderna stavba, ki bo v kras in ponos lepe občine in župnije Homec.

Krtina

Že v 9. številu »Našega lista« je bil objavljen zgodovinski opis in večje prenovitve tukajšnje podružnice. Omenimo naj še, da bo letošnje poteklo 92 let, odkar visi v cerkvi sedanji križev pot. Blagoslovljen je bil mcseca julija 1846. V zadnjem času je dobila cerkev pred velikim oltarjem dve novi pozlačeni večni luči, ki sta v primerni višini pritrjeni na stebrih ob straneh oltarja. Izdelal jih je v splošno zadovoljnost ljubljanski pasar gospod Iv. Drnovšek. Nekoliko prej je isti izvršil tudi posrebitve desetih oltarnih svečnikov, kar vse povzdiguje lepoto hiše božje.

V noči od 11. do 12. decembra je bila izvršena tatvina obleke pri posestniku Ivanu Pirnatu v Krtini. Po stopinjah se je ugotovilo, da sta bila vlomilca dva. Pristavila sta lestvo, ubila šipo pri oknu ter skozi okno odšla zgoraj v sobo, kjer sta pričela svoje delo. Odnela sta: dve moški obleki, površnik, ženski plašč, dva dežnika, nahrbtnik, kruh in marmelado. V sveže zapadlem snegu je sled njunega odhoda vodila zopet nazaj po cesti proti Gorjuši, odkoder sta tudi prišla. Pri mostu čez Račo pod vasjo pa je postala sled nekoliko zabrisana, ker so šli ljudje po isti cesti k jutranji maši v Dob.

Dob

Zadnji čas je smrt zelo značilno posegla med naše starejše farane. Zanimivo je, da je znašala starost petih mrličev v tem mesecu skupno 370 let.

22. okt. je odšla po večno plačilo 54letna posestnica Ivana Aleš iz Krtine. Bila je vsekozi globoko verna ter je v tem duhu vzgajala tudi svojo družino. Pogreba se je udeležila tudi Marijina družba žena z zastavo. Moški pevski zbor pa ji je v slovo zapel tri pesmi.

Dne 20. nov. pa je umrl na Viru Jeretina Anton, najstarejši fant v župniji. Bil je po poklicu krojač ter je dočakal lepo starost 88 let.

Dne 8. dec. se je preselila v večnost v starosti 82 let Bergant Apolonija p. d. Olavfova mama iz Škocjana. Vse njeno življenje je bilo kakor nepretrgana veriga dobrih del ter je bila vedno vneto za čast božjo. Četudi oddaljena eno uro od farne cerkve, je kljub starosti prihajala tudi ob delavnih k sv. maši, dokler jo ni nekaj tednov pred smrtjo bolezen položila na posteljo. Za svoja dobra dela gotovo že uživa pri Bogu zaslužen plačilo.

Dne 14. dec. pa je zapustil ta svet najstarejši naš faran 90letni Krč Simon z Vira. Pokojni je bil vedno spoštovan in daleč naokoli znan kot izvrsten čevljar.

Za 50letno zvesto službovanje je bil naš cerkovnik Cerar Franc odlikovan z redom sv. Save 5. razreda. Odlikovanje mu je bilo ob primernem nagovoru izročeno 19. decembra popoldne v cerkvi od domačega g. župnika, pred celo faro. Jubilantu tudi mi iskreno čestitamo!

Dne 28. nov. smo imeli zopet priliko poslušati skioptično predavanje. Ravnatelj Pro-

svetne zveze nas je v lepem, poldrugo uro trajajočem predavanju, vodil na letošnje svetovno razstavo v Parizu. Občudovati smo morali veličastno švicarsko in francosko gorovje, kakor tudi mogočne in razkošne zgradbe razstave. Ljudje so bili s predavanjem zelo zadovoljni.

V naših društvih se nadaljuje s prosvetnim delom. Fantovski odsek in dekliški krožek imata redne tedenske sestanke.

Naslednjo nedeljo, dne 5. dec., pa so zlasti otroci težko pričakovali, da pride v Dom sv. Miklavž s svojim spremstvom. Darovi, ki jih je nato razdelil, so razveselili vse, kateri so jih prejeli. Njegovi opomini pa so, zlasti med esperantisti, povzročili nekoliko razburjenja. Za prihodnje pa upamo, da bodo vsi dobrohotni nasveti lahko odpadli.

12. decembra so igralci Prosvetnega društva uprizorili »Koroške tihotapce«. Snov igre je zajeta iz dobe osvobodilnih bojev za Koroško. Svetujemo, da se drugi pred igro primerno pojasni, da se gledavci seznanijo z vsebino igre. Udeležba je bila kljub slabemu vremenu zadovoljiva.

Stranje

Rudarji iz Črne so imeli na dan sv. Barbare sv. mašo v Stranjah, katere so se udeležili v velikem številu in tako počastili svojo zavetnico pri nevarnem podzemeljskem delu.

Dne 12. dec. smo imeli občinske volitve, pri katerih je zmagala lista JRZ in bil za župana izvoljen g. Vinko Zore. Za drugo listo istega imena so pa nekateri hoteli vedeti, da je le sraka s pavjim perjem.

Nekaj za Stranje nenavadnega se je pa zgodilo v noči od 17. na 18. decembra. Kronist je popisal to strašno reč takole: Polna luna. Jasna in svetla noč med kvaternim petkom in soboto. To noč so izbrale črne duše brez vere in vesti, da so vdrle v svojih zlobnih namenih v našo župno cerkev. Iz mrtvašnice, ki se je dala z igračo odpreti, so vzeli dva krampa. Z njima so šli nad glavna vrata. Lotili so se jih, pa so obupali. Brez velikega ropota bi se ne bila dala kar tako odpreti. Ropot pa je take vrste mojstrom neprijeten. Zato so šli nad zakristijska vrata. Tu so delali bolj v miru. Samota in oddaljenost od vasi sta jim bili v varstvo in v pomoč. Tudi pri zakristijskih vratih so imeli posla dovolj, preden so jih odprli. Saj so en kramp popolnoma skrivili in zlomili. V zakristijski omari so odprli en sam predal. Ta pa je bil prazen. Zato so odprli vrata v cerkev in tam se je pričela prava gnusoba razdejanja. Z umazanim krampom so odprli vrata v tabernakelj. Tam so vzeli do sto posvečenih hostij in lunico iz monštrance. Razbili so tudi vse tri lesene nabiralnike in pobrali, kar je bilo v njih. Plen ni bil velik. Cerkev ima več škode, kakor pa imajo vlomilci dobička. Kdo bi naj bil vse to stori? Vsi znaki kažejo na domačino ali pa na tujce, ki so jih domači ljudje o razmerah pri cerkvi dobro poučili...

Kat. akcija za fante

V nedeljo, dne 9. januarja 1938
v Društvenem domu v Grobljah
ob pol 10. uri dopoldne.
Vsi in točno!

Srečno novo leto 1938

želijo vsem odjemalcem in prijateljem:

Cilka Pirnat trgovina Rodica	Nande Novak Vrhpolje — Kamnik	Romana Ložar trgovina Domžale
Ant. Stergar trgovina Kamnik	Marija Kovač trgovina in gostilna Dob	Smolnikar Maks krojač Kolodvorska 2, p. Domžale
Franc Blatnik Lukovica	Ivanka Poret trgovina Srednje Jarše	Tončka Martinc šivilja Sp. Jarše
Miha Lah trgovina. Na zalogi prvovrstna in vedno sveža moka vseh vrst. Enako koruza in špecerija Vrhpolje	J. Senica trgovina Domžale	A. Hočevnar ml. F. Kimeswenger trgovina s steklom, železom, porcelanom in barvami Kamnik — Šutna
Franc Stele zidarski mojster Sp. Jarše 17	Lojze in Cilka Klemenčič gostilna Zg. Jarše 7	A. Udanik trgovina Preserje
Anton Dimnik trgovina z mešanim blagom Domžale	Franja Birtič gostilna Rodica 25	I. Šinkovec lastnik R. Vizovišek manufaktura — galanterija Kamnik — Šutna
Vinko Snoj trgovina z mešanim blagom Homec	Brata Naglič strojno ščetkarstvo Šmarca p. Kamnik	

Trgovina Zupan

Šmarca

Ludovik Flerin

mesarija

Domžale, Ljubljanska c. 44

Mimi Žargi

manufaktura — galanterija —

špecerija

Kamnik

Anton Müller

vinska trgovina in gostilna

Domžale

Peregrin

avtopodjetje

Kamnik

Mihael Colnar star.

trgovina in gostilna

Trzin 36

Viktor Prodnik

gostilna pension

Stahovica

Lavrencija

*Zgodovinska povest iz časov preganjanja kristjanov na Japonskem.**Angleški spisala**Georgiana Fullerton.**Poslovenil**Jos. Poljanec.*

Zahajajoče sonce je pravkar s poslednjimi žarki nehalo zlatiti palače, kupole in stolpe v Meaku, glavnem japonskem mestu in prestolici cerkvenega poglavarja Dairija in posvetnega vladarja Kumbo Same. Ko je na temnomodrem vzhodnem nebesu vzšel mesec, so se obrnile oči mnogih častilcev proti njemu. Čudna je ta dežela, v njej so krepki verski nagoni tako rekoč vzrojeni v človeški duši in se pojavljajo, ker prave vere ni, v skoraj vsaki zmotni obliki bogočastja, ki so ga rodila pokvarjena nagnjenja človeškega srca in prebujna domišljija. Na severni strani mesta je sredi trojnega ozidja stala palača Dairija, predstavnik tistih dednih patriarhalnih vladarjev, ki so nekoč bili vrhovni glavarji japonskega cesarstva, njegovi zakonodajalci in neodvisni voditelji njegove usode, sedaj pa so živeli le še v svečani brezpomembnosti in v praznem blišču brez dela. Njih mesto so namreč zavzeli Kumbo-Sami, rod spletkarskih in podjetnih državnikov in bojnikov, ki so se polagoma polastili oblasti svojih poglavarjev, njim samim pa pustili goli videz moči: Klanjanje ljudskih množic in nečimerno, prazno velikolepje, ki je bilo v zvezi z njihovo deloma versko deloma imensko vladarsko oblastjo.

V tisti uri je v eni najbolj mirnih mestnih ulic sedelo kakih dvajset let staro dekle v sprednji sobi majhne, toda prav čedne hiše, ki je bila po šegi dežele zunaj in znotraj okrašena s slikarjimi, napisi in raznimi okraski. Vsako okno so okrasili lonci cvetlic, kakor je v japonski hiši

sploh navada. Razlika je bila samo v tem, da se je tukaj vsepovsod kazal izredno dober okus v izbiri in uredbi majhnih grmičev in pestrih cvetlic, ki so polnile lične, bele porcelanaste vaze, poslikane s kitami kitajskih rož in zelenja. Zlozljive stene, ki so delile sobe tega majhnega bivališča, so bile pokrite s slikami ptic in cvetlic. Nravni in verski reki iz svetih knjig in Konfucijevih nauk so bili napisani nad vrati in naslikani po stenah. Številni krasno izdelani predmeti, ki so nedovršeni ležali po tleh, so pričali, da mora tukaj biti bivališče umetnika izredne nadarjenosti. Pahljače so bile iz tako nežne snovi, tako izbrano izrezljane in čudovito barvane, da bi lahko tekmovala z delom narave v mrežastih žilicah praproti in mimoze ali z mehko mešanimi barvami najlepših cvetlic. Rezbarije živali in ptic, ki bi jih človek radi dovršenosti zamenjal z živimi, so stale vse okoli in čakale, da jih dovrši umetnikova roka.

Dekletovo delo je bilo bolj preprosto. Izdelovala je svilene in pozlačene resaste okraske za pahljače in jih pritrjala na ročaje. V izpreminjanju oblik in barv je kazala uprav bajno iznajdljivost. Njena zunanost je bila v soglasju z okolico in njenim nežnim poslom. Na obleki sicer ni bilo nič dragocenega. Valujoče zgornje oblačilo se nikakor ni moglo kosati z oblačilom, kakor so ga navadno nosile boljše ženske glavnega mesta, prilegala so se ji pa tako okusno, rumeno tkivo krila je bilo tako lično obrobjeno, valujoča jopica je bila v takem soglasju z rdečim pasom in koralnim glavnikom v črnih lasih, da bi slikar težko našel primernejši predmet za sijajnost in soglasje barv kakor ga je nudila delavnica japonskega umetnika in postava tega dekleta, ki je bila njegova sestra.

Pozorno je ogledovala svojo skromno zalogo zlatih in srebrnih niti in je pravkar očividno nezadovoljna držala v roki eno nedovršenih pahljač, ko je v sobo stopil njen brat Matija.

»Še vedno imaš delo s temi pahljačami!« je vzkliknil mladenič. Njegova postava in barva obraza sta pričala, da je rahlega zdravja ali vsaj slabotne narave. »Veš, Lavrencija, s temi resami si daješ več opravka, kakor so vse pahljače vredne.«

»Tega je kriv moj stari prijatelj, slepi krošnjar. Obljubil mi je, da mi še ta teden prinese novih zlatih niti iz Mangazakija, a ga še ni. Upam samo, da se mu ni nič hudega pripetilo. Kako naj delam brez njih?«

»Čudne govornice se slišijo,« je dejal brat. »Pravijo, da se je Kumbo-Sama grozeče izrazil o kristjanih. Gospe iz Omure nočejo poslušati njegovih slov in ti delajo očete jezuite krive za to. Ljudje pripovedujejo, da kuha srdito jezo zoper nje. Ali je potem pametno, da greš v kraljevo palačo, Lavrencija? Kdo ve, ali te tam ne bodo vprašali, katere vere si? Na vsak način storiš najboljšo, da vsaj teh-le pahljač ne jemlješ s seboj.« Tako je rekel in pokazal na zbirko krasno izdelanih pahljač, ki so bile okrašene s krščanskimi znaki in verskimi slikami.

Lavrencija je skomignila z ramami. »Kakor da cesarica ne bi vedela, da sem kristjana! Kakor da ne bi prav to bil vzrok, da želi videti naše pahljače. Meni se to zelo verjetno zdi. Cesarici je znano, da si slikal za kralja Bartolomeja pahljačo, ki jo nosi vedno s seboj, in sel mi je naročil, naj gotovo prinesem eno tako s seboj, ker je Njeno Veličanstvo izreklo željo, da jo vidi. Za ves svet nočem izgubiti tako ugodne prilike, da vidim palačo. Kdo ve, kakšen utegne biti uspeh mojega obiska. Stari Matevž mi je pred kratkim zatrjeval, da goji cesarica tiho željo, da sprejme krščansko vero.«

»Zakaj ne bi počakala, da se Kumbo-Sami jeza malo ohladi? Zakaj ne bi šla kak drug dan?«

»Drug dan! Ko me pa danes pričakuje!«

»Naredi se bolno!«

(Dalje prihodnjič.)

Otroški katiček

Piše striček Podgorški,
p. Stahovica pri Kamniku.

ČUVAJTE!

Preživljamo dneve božičnih in pobožnih praznikov. Koliko lepega prinašajo s sabo! Tiste naše lepe domače navade in običaje. Kdo jih ni vesel!

Vzemimo jaselce. Ta skromen, pa tako lep okras naših domov! Če prideš o božičnem času v hišo, kjer imajo jaselce, precej veš, da je tu doma verna slovenska družina. Stare

bila svoj kos in celo kure na dvorišču so bile deležne precejšnje mere drobtin in drobtin. En kos poprtnjaka je pa romal na polico in njegove drobtinice so dajali med zdravila ljudem in živalim če so med letom oboleli.

Kdo ne vidi v tem ravnanju globokega pomena in namena božičnih praznikov: Bog je dober vsem ljudem in vsem stvarim.

Moje ljube nečake bi pa poprosil: opazujte

navade, ki jih je podedovala od svojih prednikov, so ji ljube in drage.

AM pa tisto kajenje vseh domačih prostorov na vse tri svete večere. Oče slovesno s kadihom naprej, za njim eden odraslih domačih z blagoslovljeno vodo in grede moleč, kadeč in blagoslavljajoč od shrambe do shrambe, v hiši jih pa čaka zbrana vsa družina: če to ni nekaj lepega, pa mi vi povejte, kaj je sploh še lepega na svetu!

Mislím, da sedaj razumete, zakaj sem zapisal na čelu tega spisa: »Čuvajte!« Čuvajte naše lepe stare navade! Koliko lepih starih navad je že šlo v pozabo, ker mladi rod ne razume njih namena in pomena, ker se mu zde neumne in nespametne, češ drugod pa tega nimajo. Kaj pa za to, če drugod naših navad nimajo in jih ne poznajo!

Samo eno lepo navado naj omenim, na katero je sedanji rod zelo pozabil, če je ni že čisto zavrnil. V prejšnjih časih so poznale o Božiču naše slovenske hiše poprtnjak. To je bil najlepši hleb kruha, katerega so odbrali izmed hlebov božične peke. Ta hleb so položili vse tri večere — pred Božičem, pred Novim letom in pred sv. tremi Kralji — na mizni prt in ga po končanem kropljenju blagoslovili z blagoslovljeno vodo, potem so ga pa spet spravili v shrambo. Na praznik svetih treh Kraljev zjutraj smo ga pa slovesno načeli. Oče kot hišni gospodar je vzal v roke nož, napravil čez ves hleb velik križ in je začel deliti. Najprvo materi, potem otrokom vsem po vrsti tudi vsaka žival v hlevu je do-

naše starodavne narodne navade! Morebiti najdete med ljudmi še kaj drugega, kar ni tu zapisanega. In če kaj takega opazite, sporočite to vašemu stričku. Zelo vam bo hvaležen.

ZAKAJ

Pod temle naslovom se bo striček s svojimi nečaki pogovarjal predvsem o šoli. Saj tako ve da so njegovi nečaki večidel učenci naših osnovnih šol. V šolo hodijo, radi ali neradi, in nemalokrat stopa prednje vprašanje: »Zakaj?« Zakaj se učim tega ali onega predmeta? Ali je potrebno, da se ga učim? Ali ni to samo nepotrebna zahteva tistih, ki si izmišljujejo, kako bi mučili nas, uboge šolarčke.

Danes bomo odgovorili na vprašanje, zakaj se učimo v šoli krščanskega nauka. Torej zakaj?

Zato se ga učimo, ker je v katekizmu božja beseda. Bog sam nam govori in odkriva v njem svojo voljo. To, kar je govoril Bog nekda ljudem po očakih in prerokih in nazadnje po svojem ljubem Sinu, to govori v krščanskem nauku tudi nam.

Učimo se krščanskega nauka, ker hočemo biti in ostati dobri verniki, vzorni katoličani. Kdo more katoliško živeti in delovati, če pa ne pozna katoliškega katekizma!

Učiti se ga hočemo za življenje. Brez znanja krščanskega nauka in pa svetopisemskih zgodob ni mogoče misliti katoliškega življenja. Mi moramo prinesiti svetu spet mirno in

urejeno življenje. Brez znanja krščanskega nauka je to naravnost nemogoče.

Mislím si turista, ki gre v visoke gore brez zanesljivega vodnika in brez zadostne turistiške opreme. Kaj bo z njim? Ali se bo v gorah zgubil, ali pa se bo vrnil in ne bo dosegel tega, kar je nameraval. Takemu hribovcu smo podobni tudi mi, če hočemo vso dolgo pot življenja prehoditi po temni poti neznanja in nepoznanja verskih nauk in verskih resnic.

Striček pričakuje od svojih nečakov — pa kaj striček, — Bog sam pričakuje od vas, da se njegove besede oprimate z vso ljubeznijo in z vsem ognjem.

Krščanski nauk dobro znati in tudi po njegovih navodilih živeti je velik dar milosti božje. Opominjamo pa vas, da milosti božje nepridoma ne prejimate, nam kliče z vso resnobo sv. Pavel, ki je tudi sam po milosti bil to, kar je bil, apostol Kristusov...

OB JUGOVČEVEM BREZDNU

S strahom smo otroci postajali ob njem. Zijala nam je nasproti odprta, zevajoča jama, pokrivala jo je neprodorna tema in nič drugega kot tema. Potem pa še tiste strašne govorce o njem! Pod Crnogrobsko cerkev sega njegova globina — brezno naj bi bilo nekak skriven izhod za roparske pohode nekdanjih roparjev, ki so imeli svoj stan tam na mestu, kjer stoji sedanja mogočna cerkev Matere božje v Crngrobu. Odkar pa so bili roparji pregnani, se je pa polastil brezno sam tisti peklenski »bognasgavaruj«. In sedaj v njem stalno prebiva in v svojo zabavo straši zlasti ponoči vse tiste, ki si upajo tam mimo hoditi. Marsikdo je že okusil ta strah in pravi, da si ga ne želi več doživeti. Bežal je in bežal ven iz goraj na polje in travnike in ustavil se je šele ob štirih zjutraj, ko je v Crngrobu odzvonilo dnevu.

S strahom smo otroci gledali v strašno temo. In gojili smo eno skrito željo: če bi se dobil kdo, ki bi si upal v to strašno globočino, da bi tam pomočil tla s sveto blagoslovljeno vodo in tako za vselej pregnal peklensko hudobo iz naše bižine. Toda kdo bi bil tak junak? Premalo je, da bi bil samo junak, tudi pobožen mora biti, da bo tisti hudobar, ki tam prebiva, imel toliko večji strah pred njim.

Pa smo dočakali tistega človeka.

Tiste dni je živel v naši vasi študent Gašper. Ljudje so rekli, da je pobožen kakor sam sv. Alojzij. Celó nekoliko podoben mu je bil. Če si hitro pogledal njega in pa podobico sv. Alojzija, se ti je moralo zdeti, da sta si v resnici podobna. Danes, ko študenta Gašperja ni več med živimi, sme striček mirno zapisati, da sta si bila študent Gašper in

Ako potrebujete

DOBRE PEČI

in štedilnike

oglasite se

pri Franc Kosmaču

(cesta na Kamnik)

v VELIKEM MENGŠU

Dobite najboljše in najcenejše peči, izdelane od strokovnjakov, zato brez konkurence v delu in ceni. — Proti jamstvu tudi na odplačila.

sv. Alojzij podobna bolj po duhu kakor pa po telesu.

Student Gašper je torej prevzel nalogo, da nas reši neprestanega strahu. Za pomoč si je pa izbral še nekaj fantov, ki sicer niso bili toliko pobožni in modri, pač pa so bili toliko bolj pogumni. S temi fanti je šel Gašper na delo.

(Dalje.)

PO NAŠIH CERKVAH

Striček ima letos namen, da hoče peljati — v duhu seveda — svoje nečake po cerkvah in cerkvicah obeh naših dekanij in se z njimi pogovoriti o tistih svetnikih in svetnicah božjih, katerih podobe gledamo na najodličnejšem mestu velikega oltarja.

Naše cerkve so hiše božje. Obiskujemo jih, da se zbiramo v njih k molitvi. Božje in svetniške podobe pa so v naših hišah božjih za to, da se vselej, kadar jih s telesnimi očmi pogledamo, njih del in svetosti spomnimo ter jih preiščljamo in posnemamo. Ali pa to preiščljanje ni tudi del molitve?

Po tem kratkem pojasnilu pa kar na pot! Oglasili se bomo sedaj tukaj, sedaj tam, ne bomo hodili kakor lani od župnije do župnije. Vsak mesec bomo obiskali razne cerkve, župnijske in podružne in še večje kapele zraven, v katerih bomo gledali tiste svetnike in svetnice božje, katerih god se v tistem mesecu obhaja.

*

Najprvo se bomo oglasili na Črnelem. Črnelo je graščina v dobski župniji. Pri graščini je tudi majhna kapelica, ki je posvečena sveti Družini. Sv. družine se spominjamo na nedeljo po sv. 3 Kraljih. Člane svete Družine poznamo: to so Jezus, Marija in Jožef. Zakaj je bila ta družina sveta? Zato, ker je živela tako, kakor hoče Bog. Nikjer na svetu niso božje volje tako natančno spolnjevali, kakor v tej družini. To je bila družina dela in molitve. V njej je bila doma pokorščina do Boga in do ljudi, ljubezen in spoštovanje, kakršnega bi si želeli še marsikje. Ni bila bogata na časnem premoženju, poznala pa je ta družina mir, srečo in zadovoljnost, kakršno si more najti le človek poln vere, upanja in ljubezni do Boga.

V špitaliču v župni cerkvi bomo pa počastili sv. Antona puščavnik. Med nami je ta svetnik precej znan. Ljudje mu priporočajo svojo ljubo živinico, zlasti pujske. Vse lepo. Zaupanje v Boga in v njegove svetnike nas ne sme nikdar zapustiti. Še lepše pa bo, če bomo po njegovem zgledu imeli tudi potreb-

no skrb za svoj dušni blagor. Poslušajmo, kako je ta sv. mož učil dva svoja učenca, ki sta bila pri njem ob njegovi smrti: »Vidva, preljuba moja, nikar ne zapravita, kar sta z dolgim trudom pridobila. Misli, da sta šele danes pričela pobožno živeti in prva gorečnost naj vama da novo moč. Skrbno glejta, da bosta spolnjevala Gospodove zapovedi, da vaju bodo po smrti sprejeli svetniki kakor znanca in prijatelja v večno bivališče.«

UGANKA PODOBNICA

== == =
= ————— v '6' 'Celje
== == 6''

Rešitev pošljite stričku do 29. januarja.

Rešitev uganke v 12. številki »Našega lista« se glasi:

Človek, ki je dobil kralj Matjaževo brzojavko, je bil v p o k o j e n e c.

Rešili so jo Svoljšaki iz Doba. G. Žreb je nagrado moral določiti kar brez vsakega dela in preiščljanja.

ZA KRATEK ČAS

Deklamacija:

Pokoncu, pokoncu, pijanci,
saj luna za hribček že gre,
pod nebom pojo že škrajnci
in sonce visoko je že.

Mihec bere: Voščim vam vesele božične paznike ter zdravo, srečno in zadovoljnosti polno novo teto.«

Odgovori: »Čigav pa si?« — Naš. — »Kje si pa doma?« — Tamle. — »Kako pa se pri vaši hiši pravi?« — Pri nas.

Ševjot za šport, kamgarn in blago za suknjo ali trenchcoat lahko izberete v svoje zadovoljstvo v trgovini

Jos. Senica, Domžale

Izgotovljene obleke iz močne vzorčaste hlačevine za otroke: od din 54,- dalje za moške: od din 190,- dalje

Srečno novo leto želi

Janko Rant

Kranj

Volnen popelin za obleke v raznih barvah od din 18.— dalje.
Flanelaste rjuhe od din 19.— dalje.
Kovtre iz klota od din 85.— dalje.
Koče za konje in posteljo od din 28.— dalje.
Zimsko trikotažo za moške, ženske in otroke po presenetljivo nizkih cenah morete dobiti v trgovini

Jos. Senica

Domžale

Delauski vestnik

Jarše

Tečaj za nemščino

Delavci ZZD so organizirali zimski tečaj za nemščino. Tečaj se prične v nedeljo, dne 9. jan. 1938 ob 7 zj., po drugi maši v Grobljah. Vršil se bo v Društvenem domu v Grobljah, po 2 uri na teden. Priglasil se lahko vsak član ZZD. Tečaj je brezplačen, le za luč in kurjavo bo treba nekaj prispevati. Vsak udeleženec naj zato prinese k prvi uri 15.— din. Od tega se bodo krili gornji stroški. Kolikor se ne bo porabilo, dobi vsak na koncu tečaja povrnjeno. Prijave sprejema tov. Jeras Peter, Sr. Jarše.

Izmed tujih jezikov je za naš kraj nemščina najvažnejša in za marsikaterega delavca tudi pri delu koristna.

Mengeš

Sestanek tekstilcev ZZD iz tovarne Induplati bo v nedeljo, dne 9. januarja, po naku popoldne v Društvenem domu. Sestanka naj se udeleže ne samo Mengšani, ampak tudi oni iz Jarš, Rodice in Loke. Sestanek je važen, zato pridite vsi!

KOLENDARČEK ZZD ZA LETO 1938

Koledarčki ZZD za l. 1938 so izšli in se še dobe pri tajniku tov. Jeretinu na Rodici. Stanje 8.— din. Koledarček vsebuje poleg koledarskega dela tudi razne zakonite določbe iz naše socialne zakonodaje. Vsak delavec bi moral dobro poznati te določbe, ki so izdane v njegovo zaščito in pomoč. Praktične so različne tabele (o dajatvah za OUZD, o davku, o računanju lesa, poštne določbe in podobno). Za beležke je dodanih preko 30 strani belega papirja. K vsakemu koledarčku se dobi tudi svinčnik.

HRANILNICA IN POSOJILNICA

V KAMNIKU

registr. zadruga z neomejeno zavezo

(Sutna št. 22 - v lastni hiši)

HRANILNE VLOGE

obrestuje po dogovoru do 5%.

Jamstvo presega večkratno vrednost vseh vlog.

AKO POTREBUJETE

DOBRE PEČI

IN ŠTEDILNIKE

oglasite se pri

FRANC KOSMAČU

(CESTA NA KAMNIK) - V VELIKEM MENGŠU

Dobite najboljše in najcenejše peči, izdelane od strokovnjakov, zato brez konkurence v delu in ceni. — Proti jamstvu tudi na odplačila.